

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.

1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr., a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumere și la poste și la librării.

În România:

la dl Carol Schulder în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Fiul revoluției.

Sunt fericiți oameni Ungurii aceștia! Ei nu văd nici una dintre miseriile, în care patria târâște, ei năvalnici și șgomotoși cum sunt, se bucură însuflețiti și gălăgioși de reînnoirea „acasă“ a fiului celui-ce „a creat patria maghiară“. Acest eveniment outropitor de ceruri și schimbător de veacuri îi preocupă, de alte năcazură habar nu au.

Kossuth Ferencz a sosit acasă, ca să iee în primire „moștenirea tatălui său“, mai poate cineva pretinde, ca un Ungur ca toți Ungurii să se mai gândescă la altceva?

Adevărat, că în țeară sunt multe încurcate. Adevărat, că țeara trece printr-o crîsă economică și prin alta politică, dintre care nu putem încă prevedea care va fi mai grea și mai fatală în urmările sale.

Pe terenul economic devalvația generală, recolta slabă, prețuri de nimic, comerț în stagnare, lipsuri pe toate terenele, foame între muncitori și știafismul agrar rînjind dinții în cele mai mănoase ținuturi ale țerii.

Ce are însă a face? Kossuth Ferencz a venit acasă, ca să facă „independența Ungariei“.

Pe terenul politic și mai vai! Politia bisericească a guvernului a pus în ferbere lungul și latul țerii, a șgduid întregă societatea, a deslăntit toate patimile și toate grijile, a produs un fel de bellum omnium, care multă vreme nu va lăsa ca spiritele să se liniștească.

Dar' apoi chestia naționalităților! Întregă Europa e îngrijată de rezolvarea acestei chestii, de care mari interese sunt legate, nu numai interne, ci și europene. Întregă lumea stăruie, ca să se facă pace între naționalitățile Ungariei, numai pe Unguri nu-i doare capul. Văd bine, că toate simpatiele străinătății și-le-au pierdut, cu toate popoarele din lăuntru și din afară s'au certat, și nu le pasă. Kossuth Ferencz a venit acasă, cu întreg arsenalul de idei revoluționare al tatălui său, mai mult nu-i trebuie unui Ungur adevărat, ca să fie fericit.

Și apoi ce să mai zicem de miseriile în care se găsește viața lor parlamentară? De intrigile și de toate năcazurile guvernului cu opozițiile și

mai ales cu propriii sei aderenți? De imposibilitatea de a governa, căci terorismul și corupția nu însemnează guvernare, și de imposibilitatea de a crea o singură reformă salutară pentru patrie!

Și a venit cu alaiu mare, a fost primit cu onoruri princiare și cu însuflețire teribilă, care toate sunt întrecute numai de obraznicia pretențioasă, cu care Kossuth Ferencz a primit onorurile ce i-s'au făcut.

Ar fi destul cât am spus până aici, pentru-ca eu drept cuvînt să ne ulem de cele mai serioase griji. Dacă în timpuri atât de grele „națiunea conducătoare“, „elementul alcătuitor de stat“ n'are sentiment decât pentru veleitățile revoluționare ale kossuth-iștilor, ce va fi de viitorul patriei comune!

Dar' nu e numai ațta. Kossuth Ferencz, cu alure de potentat și cu pretenții de om providențial al „națiunii“, a și vorbit. Ear' în vorbirea sa a dat un fel de manifest „cără poporul său“, a dat programul, după care voește să-și ferească patria.

Și manifestul acesta este tot ce se poate mai neal, mai revoluționar. Ștîntem, așa se zice, într'un stat de drept, sub domnia legilor și a constituției. Și sub domnia legilor și a constituției fiul revoluției declară nesfiit, că a hesitat mult și l-a durut să facă pasul, pe care tatăl său nu l-a făcut și nici el nu l-ar fi făcut, cãtă vreme a trăit tatăl său. Care pas? Acela de a fi venit acasă și a recunoaște stăruirea de lucruri create prin constituție și prin transacția dela 1867.

Declară mai departe, că a făcut pasul acesta numai din oportunitate, dar' nici-odată nu va părăsi principiile tatălui său, și numai calea fi va fi alta — în tendența de a realiza aceste principii. Care principii? Acele ale revoluției din 1848/49, acele principii, care au condus la Világos.

Ne mai pomenit este în fine chipul în care Kossuth Ferencz își „precizează poziția“ față cu Maiestatea Sa Mon-

archul, față cu Regele legitim și încoronat al Ungariei. El „știmizează“ pe Regele și n'a venit cu „școpuri meleale“, căci acestea nu sînt nici „practice“ și nu sînt „recomandabile“ față cu un Domnitor, care a „recunoscut spiritul timpului și a rupt cu tradițiile Sale și ale dinastiei“. Kossuth Ferencz are obrazul să vorbească astfel despre Regele său și să-i insinueze că „și-a abandonat tradițiile personale și familiare! Aici nu mai trebuie nici un comentariu“.

Dar' nu e fiul lui Kossuth le-azis aceste, constitue gravitatea lucrului, ci că Ungurii s'au grămădit cu zecile de mii ca să-l asculte și după-șe l-au ascultat, l-au înădușit aproape cu dragoste, atât de năvalnic l-au înegiurat ca să-l salute, să-l bineveze.

Va să zică din inima și după-șegutul „națiunii“ a vorbit. Șerșmană țeară, șerșmanii de ei, șerșmanii de noi!

Ei, care susțin a fi primul factor susținător al monarchiei și al dinastiei, ei „cel mai leal popor al Maiestății Sale“, ajung în paroxism, când Kossuth fiul le propoveduște evangelia revoluției! Și legile tace, puterea statului tace, guvernul stă tupilat și în inima sa strigă poate și el: Ave Kossuth!

Care patriot sincer poate sta liniștit în fața acestui intristător spectacol! Cine nu se înfoară de gândul la soartea ce acest „element conducător“ croește patriei pentru vremuri de grele încercări, de pericolul ce amenință patria și Europa întreagă!

Dar' să nu desperăm, deși desperate lucruri se petrec sub ochii nostri. O vorbă germană zice, că Dumnezeu a purtat de grije ca copacii să nu crească până în cer. Nu vor crește până în cer nici copacii kossuth-ismului. Veni-vor timpuri când cei-ce sorb cuvintele din gara fiului revoluției, convinge-se vor ear', cum s'au mai conșis, că aici sînt popoarele monarchiei, care nu vor să știe de evangelia lui Anticrist, și că mai sînt în ființă și tradițiile glorioșilor înaintași ai Monarchului nostru.

Ba la cas de nevoie, dacă nu vor înțelege la timp adevăratul spirit al timpului, convinge-se vor că și Világos-ul mai există, pe care nu-l dorim, căci nefericirea patriei ar fi, dar' dacă îl fac inevitabil, în prima linie lor și-l fac.

Din Bucovina. Ni-se scrie: Vă pot confirma azi o știre, a cărei exactitate cred că este mai presus de orice de îndoială. În anumite cercuri bucovinene ș'a ventilat idea de a înființa un nou ziar român: „Vocea Bucovinei“. Asupra tendenței nu vă pot comunica încă nimic sigur; forma ar fi română și — nu știu de ce — și germană. Nu știu însă în ce raport ș'a pune eventual „Vocea Bucovinei“ cu „Gazeta Bucovinei“.

Adeșiuni.

Mult cunoscutul bărbat italian dl Luciano Zuccoli a adresat dlui V. A. Urechia, șerședinte al Ligii culturale, următoarea scrisoare relativă la răspunsul dat contelui Kálnoky:

Am primit nota d-voastre asupra răspunsului ce contele Kálnoky l-a dat dreptelor declarățiuni ale d-voastre. Vă mulțumesc foarte mult că „mi-ați făcut cunoscut o chestiune, care trebuie să păsioneze cu căldură pe toți partisanii libertăților; cãt despre mine, cred că de ați arăta Europei drepturile știne ale României și nu v'ați opri să urmăriți idealul nostru nobil, toate popoarele libere vor vedea propria lor victorie în victoria acestei ținare țeri, care trebuie să-și facă calea sa neatrănată.

Într'un timp de sădrotitor realism și înjositor, strigătul vostru e strigătul șperanței și al idealismului, căruia nici scepticii chiar nu-i vor pute nega atenția.

Voi cu Italianii aveți legături de sânge și de simpatie foarte puternice, eu voi urmări cu multă iubire șfortările voastre și deși nu mă ocup cu politica, dar' chestiunea libertății unui popor e foarte gravă, e șfântă și vă urez realizarea dorințelor, revendicarea drepturilor voastre. Vă voi fi recunoscător dacă mă veți ține în curent despre nobila luptă a fraților români.

Lucian Zuccoli.

Chestiunea națională în România.

(Atitudinea guvernului român în chestiunea națională. — Efectele discursului dlui D. A. Șturza. — Publiciști „Români“ în „Die Presse“ din Viena. Noaptea de 14 Septomvrie.)

București, 17/29 Oct. 1894.

În învălmășala de evenimente ce s'au succedat de vre-o câțiva ani de zile în chestiunea națională, oamenii care fac politică națională serioasă și mai ales cinștită, simțiau și vedeau efectele unor influențe ascunse ce porniau din cercuri oficiale românești și se manifestau când aici, când mai virtos dincolo de munți.

Dar' Românul e din fire atât de sincer în lupta națională, ce o poartă, încât nu-și

venia să presupună măcar, că ș'a putea găsi Români în Țeara-Românească liberă și neatrătoare, care folosindu-se de situația lor să fie în stare a lucra alături cu Ungurii în contra programului național dela 1881 și direct pentru slăbirea partidului național-român din Ungaria și Transilvania.

Din acest punct de vedere discursul dlui Dimitrie A. Șturza este o rază de lumină proiectată asupra unei complicate țesături de intrigi în chestiunea națională.

În urma acestui discurs și a altor descoperiri, până și cei mai optimiști în ale „solidarității guvernului cu mișcarea națională“ văd conturile acestei preținse solidarități și încep a înțelege atitudinea guvernului românesc în această mișcare.

În această ordine de idei destăinuiriile dlui Șturza sînt echivalente cu șignala unei ere noue, a unei ere de limpezire a situației. Sînt trei șeptămâni dela discursul dlui Șturza la Orfeu și lumea politică de aici stă și astăzi sub impresia acestui epocal discurs.

Cercurile guvernamentale, în mijlocul cărora șerșed discurs produsese efectul unei bombe, păreau la început a-și perde cumpătul cu desăvîșire.

Dar' ca omul prins cu ocăua mică, ele știrsiră prin a întoarce lucrurile pe dos, în șperanța, că poate toțișe le va mai succeda a arunca nășip în ochii lumii românești, făcându-o să crează alb ceea-ce era, este și va rămăne negru ca păcatul greu.

De trei șeptămâni încocai nici o altă chestiune nu mai avea putere de a liniști spiritele.

Toată lumea de aici se întreaabă cu ne-dumerire: se poate, ca un guvern românesc să-și uite într'atăta datoria sa față cu interesele românești, încât de dragul menținerii la putere, să facă cauză comună cu impilatarii Românilor de dincolo?

Se poate ca un guvern românesc să dea mână de ajutor guvernului maghiar în acțiunea sa de a isola și nimic pe fruntașii partidului național, pentru-ca în locul lor să ridice la șuprafață pe Români moderați cei cu firma „Noi dăm mai ieftin“?

Din nefericire, toate acestea sînt prea adevărate.

Guvernul românesc în loc de a păstra o atitudine cel puțin neutră, a ținut să se amestece în afacerile fraților nostri de dincolo, dar' lucrând în contra partidului național, lucrând la desbinarea și discreditația șerșilor mișcării românești.

Abia au fost escortați fruntașii partidului național în pușcăriile ungurești și ziarul oficial al guvernului din Viena începă să pu-

FOIȚA „TRIBUNEI“

Uitat de viață.

De

Catulle Mendés.

Cu capul pleșuv, cu ochii obosiți, mai fără de sprâncene, cu un suris plin de amar și de tristea și cu vre-o cincizeci de ani în spate, ședea bietul om în colțul cel mai întunecos al ospătăriei, ducend din când în când un păhar la gură, cu mare îngrijire, ca nu cumva să atingă cu el dunga mesii de marmoră. Atât îi era toată ființa lui de nesigură, de neliniștită, de șficioasă, încât în tot momentul așteptai să se roage de iertare, pentru-că își luase libertatea de a fi și el pe lume.

Îndată-ce-i adresai primele cuvinte, își pără transformat, ca prin minune: își aruncă capul înapoi, voinăd par'că se înlătură niște bucle imaginare, ochii și-șe umplură de viață și de foc, ear' buzele aveau aspectul unui arc, din care săgețile își luau șborul, numai eac' așa.

„O domnul meu, d-ta nu știi, ah, nu știi!“ zise el, frângendu-și mâinile, de se auziau degetele pocnind.

„Ai avut, fără îndoială, multe nefericiri în viață?“ îl întreaabă cu compătîmire.

„Nefericiri? Nu. Nici barem una. Și tocmai aceasta este unica mea nefericire. Te uită bine la mine, căci eu sînt dintre aceia, care nici-odată n'a pățit, n'a suferit și n'a trecut prin absolut nimica. Eu sînt — da, pe Dumnezeu, eu sînt uitat de viață.“

Și el urmă:

„Se zice, că este o luptă pentru existență; eu nu o cunosc. Ba există chiar o luptă pentru nimicurile zilnice; nici pe aceea nu o cunosc. De când sînt nu am dat față cu ea, nici ca copil, nici acum. M'am născut într'unul din acele suburbii lugubre, cu uliți ștrîmte, cu ziduri înalte, în a căror locuințe întunecoase, iarna aproape îngheți de frig, ear' vara stai să te înădușești de praf. În prăvăliile așezate în parter, găsai tot ce पोfțești: căciulă de lână, cămăși șadea și înflorate, ciorapi și figuri din turtă dulce, acățate lanțuri de tavan, fără de a excita pofta cuiva; apoi mai erau și niște călăreți galbeni din pandișpan, ce se răzimau de geamul vitrinei par'că ar fi fost morți de osteniți; ear' butoiășele cu hiringi răspândiau în aer un miros infect și pătrunzător, de care cu greu te mai puteai scutura.

Eram copil de doi ani și încă nu văzusem orizontul, ear' din cer d'abia o vîrguliță îngustă, a cărei colorare însă nu se putea distinge din cauza mulțimii de fum și de aburi.

Și dacă eu umblu cu ochii vecinic pi-roniți în pământ, și dacă am rămas până în ziua de azi așa de slăbănogit, șficios și fricos, numai și numai aceste împregiurări triste poartă vina.

Îmbrăcat nu eram nici bine nici rău. Nutrit și tratat, deasemenea, nici prea bine nici prea rău; căci pe mine nimeni nu mă iubia, nimeni nu mă maltrata, nimeni nu mă desmierda și nimeni nu mă bătea. Eram aci; atăta tot.

Dar', pardon, am fost și la școală. Școală? Hm, un ce nespuz de mare, rece, onest, so-

bru fără cea mai mică însemnătate! Când copiii părăsesc acest locaș, o peatră grea li-se ea de pe piept: plumânii se dilată, ear' tîpetele, rîsetele și cantecele lor vesele răsună puternic din stradă în stradă.

În urmă se încep alergăturile, trînterile, glumele fără șfîșit și chihote dragălașe, care toate formează un enșembru plăcut și reînsuflețitor, ca și adierea vîntului.

O, de câte-ori nu am cercat să mă alătur veselei lor! N'am isbitut — sau nu a fost ea pentru mine, sau eu nu pentru ea.

Colegilor mei li-se făcea adese-ori, milă de mine, vîzându-mă atât de neajutorat, și atunci se întempla de luam și eu parte la câte un joc. Dar' ce folos, șfîșitul era, că nici nu perdeam nici nu câștigam. M'am conșis pe fecutul, că pentru mine nu exista nici noroc nici nenoroc, și resignat am lăsat jocul altora, căci, înțelegi bine, fără câștig și fără pagubă nu avea nici un șens tot lucrul!

Ajuns acasă îmi puneam chiodșanul la locul său, mă așezam la masă, lîngă care taia moțăia peste un jurnal, ear' mama — ea șerșmana, își concentra toată atențiunea asupra ciorapului la care lucra cu un zel nespuz — nu putea deci să se mai ocupe și cu mine. Și apoi de sigur așa ceva ar fi putut conturba pe tata!

O lampă nititică, cu un abat-jour verde, răspândia o lumină ciudată, nehotărîtată, prin odaia noastră, mare, rece și goală, în care răsunau vocile a pustiu. Începui să cochetez cu pisica, făcendu-i fel și fel de șemne ședucătoare, dar' ferească Dumnezeu să se apro-

pie; nu, cu nici un preț; ear' își făcea șpartele cocoașe și frecându-se lin de mama, torcea mereu, fericită și tîgnită; la mine se uita cu nepăsare: fără frică, fără interes; apoi mai clipia de vre-o câteva-ori, se întindea și adormia.

Un urt fără șeamen mă cuprinsese, și începui să casc și se casc ciasuri de-arîndul, fără să-mi pot da șeamă, pentru-ce adecăc mai eram și eu pe lume. Ce dureros, când un biet copilaș, se simte sădrotit și obosit șfletește!

Împlinii opșprezece ani: o floare care înflorește în vre-o păun uscat, care ia foc; eată cum era inima mea în ziua aceea!

Când Dumineca, fete frumoș gătite, vesele, cu chip fraged, treceau pe dinainte-mi, atunci mi-se părea, că se desface ceva de mine, urmându-le pe ele. Șeară, cu capul proștit în mâni, priviam din fereastră părăchile îndrăgostite: unii își ștrîngeau mânăle aruncându-și priviri amoroașe, alții se plimbau, vorbind și gesticulând cu neastempăr; ear' alți doi stăteau mai colo, sub-o poartă, ea răzimată de zid, el cuprînzându-o cu brațul, o săruta și o desmierda. Așadară e adevărat, că precum albinei îi este destinat potirul floarei, tot astfel și buzele femeii bărbatului!

O! ce visuri curate și dumnezești! Mi părea că și eu simt un braț moale și dulce pe umărul meu; „mi-se părea că deodată ardea și pe buzele mele un foc căld, ferbinte și plin de farmec!...

Vis-ă-vis de locuința noastră era o prăvăliuța mică, în care ședea după țejghea o

fetișoară, vînzend și ea ce se nimeria. Nici-odată n'am băgat-o în șeamă, nici-odată nu m'am uitat la ea.

Acum însă, fără să vreau, treceam mereu pe lîngă prăvălie, mă uitam mereu în lăuntru, și numai pe ea o vedeam. Se născuse, șpontaneeu, o dragoste mare, șublimă, curată, înconștie de șine!

Când intram în prăvălie, ca să cumpăr câte ceva pentru mama, mă simțiam mișcat până în adîncul sufletului; tot trupul îmi tremura ca varga, inima îmi părea că nu mai bate, ear' când mîna mea atîngea pe ea, atunci fiori răci mă cuprîndeau, rîșnăușe și vorbele „mi-se opriau în gît, par'că eram ștrîns cu ștreangul. Praf ș'a ales din tot dorul meu poetic, căci ea avea alte gânduri: o priviam, îi ștrîngeam mîna, îi șcriam șrisori înfocate, dar' nimic nu folosia, ea rămănea indiferentă, fără a-mi da cel mai mic șemn de simpatie sau de antipatie.

Eu veniam, cumpăram ață, cuie sau nuci, și asta era pentru ea lucrul eșențial.

Într'una din zile, voinăd să fac încă o ultimă încercare, mă apropiai de ea; și neștiind ce să-i vorbesc, i-am șărutat mîna ca un nebun și am tras-o pe șcaun lîngă mine. Ce-ți închipui, că ș'a șupărat? Nu; de loc; nu părea nici ofensată nici flotată, ci șimplu a isbitucit într'un hohot de ris... ear' eu, nefericitul, „mi-am reamintit, involontar, colegii mei de școală, care nici-odată nu m'au iubit și nici-odată nu m'au bătat!...

Ei bine, domnule, ori-cine are în lumea asta pe cineva: un frate, o soră, o femeie, copii sau amici, de ce nu pot și eu ave un

blice o serie de articoli despre chestiunea română.

Unele erau scrise „von einem rumänischen Abgeordneten“ și purtau drept iscălitură inițială M.*)

În acești articoli „deputatul român” își bătea joc într-un mod revoltător de condamnatii dela Cluj numindu-i „Leute von herrlich unbedeutendem Schlage“ și-și manifesta satisfacția sa și a cerurilor guvernamentale românești pentru modul de a vedea și a face al Ungurilor în chestiunea română.

Toate acestea și multe alte asemenea tendințe de a discreditat pe oamenii noștri sînt azi lucruri cunoscute, eată deci cauza pentru care opinia publică de aici este revoltată în contra atitudinii guvernului „român” în mișcarea națională.

Ca să pareze efectele rechisitorului dlui D. Sturdza, rechisitor întemeiat pe fapte și mai ales pe numere, — guvernul trimise de urgență pe un agent al său la Seghedin, ca să înduplece pe iubiții noștri condamnați a-l lua în apărare sau cel puțin a da o declarație în contra discursului domnului Sturdza — dar' acestia simțind intenția au refuzat, ear' agentul a trebuit să se înapoieze fără a fi putut satisface pe stăpânii sei.

Aceste machinațiuni, cunoscute astăzi, fac ca lumea de aici să înceapă a înțelege rostul adevărat al atitudinii guvernului român în noaptea de 14 Septemvrie, când cu sosirea studenților dela Constanța în capitală. Se știe, că cu două zile mai înainte contele Kálnoky declarase delegațiunii maghiare, că are „promisiuni categorice dela guvernul român, că acesta va proceda de aci înainte cu toată asprimea legilor în contra ori-și-căror demonstrațiuni anti-maghiare în București”.

Guvernul român s'a și ținut de făgăduiala dată, căutând să împedee pe studenții în actele lor de simpatie față cu colegii lor de dincolo.

De aci încăierările cu poliția și vărsare de sînge în noaptea de 14 Septemvrie.

Studenții de aici însă simțindu-se insultați în sentimentele lor naționale, ei, care pentru prima-oraă ridicaseră stindardul chestiunii naționale în țeară, au hotărât a ține întruniri publice de protestare în contra „guvernului de trădători” și de „vânduți Ungurilor”, — precum îl numesc ei de atunci încoace.

Asemenea întruniri s'au ținut deja în București și în mai multe orașe din provincie.

Astfel iritațiunea este generală și o probă mai mult, că curentul național din România crește și se întărește mereu.

E trist dar' explicabil, că presa guvernamentală, pentru a apăra faptele guvernului, a ajuns a utiliza cele mai naive mijloace căutând a produce convingerea, că dl Sturdza „ar voi să exploateze” chestiunea națională pentru a ajunge la putere.

Dar' ori-și-ce om cu bun simț trebuie să-și zică: dacă șeful liberalilor ar voi să ajungă cu ori-ce preț la putere, el mai ales nu ar rosti discursuri de naționalismul celor două rostite până acum, ci ar căuta și el să intre în vederile Ungurilor cum fac alții.

Adevărul este, că dl Sturdza a vorbit, pentru-că înaltul său patriotism i-a dic-

tat, că este timpul suprem, ca el să-și întrepună autoritatea sa și să lămurească situațiunea, arătând Românilor, fără încunginț, pe prietenii și mai ales pe neprietenii causei românești.

Perdeaua ce acopere intrigile anti-naționale cade, situațiunea se limpezee, treaba noastră a tuturor va fi, ca văzînd bine starea reală a lucrurilor, să ne orientăm și cu puteri noi să dăm înainte.

Din Bucovina.

Suceava, 26 Octomvrie n.

Mercuri în 24 Oct. era mare sgomot în capitala Bucovinei. Cernăuții avea să aleagă un deputat pentru camera din Viena în locul decedatului ovre Wagner. Partidul aliat al Ovriilor, Polonilor și Rutenilor a numit candidat pe Dr. Iosif Rott cel mai decis și cel mai periculos antagonist al Românilor. Contra-candidat s'a anunțat baronul Nicolae Mustatza și societatea politică-română „Concordia” a acceptat candidatura baronului. Mustatza nu e deloc un membru hotărît al partidului național, după convingerile sale intime nici chiar național nu e. E mlădios, proverbial de mlădios în principiile sale politice. În sfîrșit nu e în nici un caz persoana, care ar pute să mulțumească pe niște alegători români puri naționali. Dar' Mustatza e un om cu multe și varii relațiuni, un om de multă elasticitate și în fine singurul care a avut cutezanța a-și pune candidatura.

Dacă Mustatza nu e de tot bun, apoi Rott e de o mie de ori mai rău și între aceste două rele să alegem răul cel mai mic — așa calculau Românii cernăuțeni și erau gata a-l spriginii pe baronul Mustatza. Mercuri alegerea a avut loc și Mustatza a rămas în o minoritate oribilă, a primit 567 de voturi, pe când contra-candidatul său a intrunit 1087 de voturi. Dacă această cădere a lui Mustatza ar fi urmat ca o necesitate a circumstanțelor, nu am avut nimic a zice. Dar' Mustatza n'a căzut pentru-că forțele partidului nu permiteau alegerea lui, ci pur și simplu pentru-că Românii au intrupris lupta aceasta electorală în cea mai completă neorganizație. Nici a treia parte din voturile, pe cari le putea căpăta Mustatza, nu au încurs. Listele erau fals alcătuite, și majoritatea alegătorilor români exclusă. Nimeni nu s'a îngrijit de a rectifica temeinic aceste falsificări intenționate. O sumă foarte considerabilă de alegători români n'au primit biletul de legitimație, și dacă bravi noștri tineri universitari nu ar fi sanati în ultimul moment intrucăvți și căt li-a fost posibil acest rău, apoi nereușita devenia încă mai scandalosă. Acei nu prea mulți alegători români suburbieni fără multă experiență electorală venind înaintea localului de alegere, erau să fie lăsați aici în voea lui Dumnezeu și puteau să aștepte înzadar să li-se deschidă intrarea, dacă nu interveniau și în acest caz bravi noștri tineri.

Numai lor este a se mulțumi că n'am rămas de batjocura oamenilor. Unde a fost „Concordia,” societatea politică română? Singuri domni Procopovici, exarchul și profesorul Stefanovici au ajuns, ori-căt de activi ar fi. Astfel nu se fac alegeri. Inteligența din țeară e indignată de această nouă dovadă de incapacitatea „Concordiei”. După atăta timp de luptă o organizație miserabilă cum o avem noi, e fără îndoială culmea bancrotului. Eată unde ne-au adus acei cățiva

nice monotonii. De ce, Domne sfinte, tocmai eu eram privat de ori-ce iritațiune? Chiar trenul, care-și are direcțiunea prescrisă, poate să deraiuze, numai eu n'o scot la capăt!

Simți d-ta, ce grozav, ce înspăimîntător este lucrul acesta?

Într-o bună dimineată 'mi-am zis: dacă nu vine muntele la mine, mă voi duce eu la el! și imediat am luat hotărîrea de a ajunge cu ori-ce preț la bogăție. Cetisem oare-unde, că avere fără de grijă nu există. Deci avere voiam să am, căci eu ea ușor pot să-măm ură sau iubire. Fără a înțelege măcar o iotă, mă arunca până peste urechi în speculațiuni — n'am câștigat, n'am pierdut, în-tocmai ca atunci, pe când eram încă copil și mă jucam cu globulețe de sticlă. Mai târziu, cumpărai dela o loterie un teanc de losuri. Am câștigat atît căt mă costaseră, nici mai mult nici mai puțin.

Nu știam ce să mai fac: mă cuprinse o furie, o turbare de care nu-mi puteam da seamă, ear' în mijlocul ăstor frământări desperate, m'am pomenit că trăsese o palmă unui oare-care, ce trecea liniștit pe lângă mine. „Acum, neapărat”, gândiam în mine, „va năvăli asupra ta sau te va sfășia în mii de bucăți, sau te va provoca la duel, și atunci, o bucurie, eată un eveniment, pe care am să-l însemn cu litere de aur în viața mea”.

Dar, 'o durere adîncă mă pătrunse, vîzînd urmările!

Pălmuitul se nîță înspăimîntat la mine — o luă apoi la sănătoasă; da, da, așa a fâ-

boieri vanitoși și egoiști și acei popi lachei, care au îngrijit până acum treburile noastre. Trebuie să-și vină în fire bietul popor român bucovinean, să-și concedieze pe cei trîndăvi.

În ziua alegerii era răspîndită vestea, că nici un Român nu e în comisia scrutinătoare. Azi aud că a fost unul și anume denumit de guvern — și acest unul a fost profesorul Voiuțchi. Să fim bucuroși că cel puțin acest puui de Român are parte de milele guvernului.

Scaevola.

Spicuri din foile maghiare.

Zilele trecute a dispărut din orașul Cinci-Biserici maiorul de honvezi Csergedy. Foile maghiare spun, că probabil, el s'a sinucis, aruncându-se în Dunăre. Aceasta de năcăz că a fost transferat din Ardeal la Cinci-Biserici.

Până aci n'ar fi nimic straniu în toată treaba. Din mila lui Dumnezeu se sinucid ei Unguri mai mulți. Dar' despre acesta „Magyarország” dela 30 Octomvrie n. scrie, că ministrul de honvezi l'a transferat din Ardeal pentru-că „era Daco-Român, și co-respunda cu capii Ligei”.

Azi-mâne, foile ungurești o să inventeze că Iaponezii sînt și ei ... instrumente d'ale Ligei, bat pe Chinezi ca să turbare pacea.

„Hazánk” dela 31 Octomvrie n. își exprimă supărarea adîncă, din cauză că acum cu ocazia avansamentelor din Noemvrie, doi archiduci, Iosif August și Iosif Ferdinand, amîndoi au fost avansați și transferați din Ungaria în Austria.

Năcăzul „patrioților” e lesne de înțeles, când ne gîndim la bucuria ce o arătau acum sînt doi ani, când archiducele Iosif August venise la Pressburg.

„Nemzeti Ujság” dela 31 Octomvrie n. a aflat, că astă-vară au umbat pe la Bistria „trei studenți valahidi din București”. Ei au vizitat, fără a avea permisie, fabrica de praf de pușcă, și probabil — așa zice numitul ziar — că ei au îndemnat pe lucrători să arunce în aer fabrica ... și să se omoare între ruinele fabricii, nu-i așa?!

Strașnică logică au „patrioții”! Mai netrecuți însă sînt în a ... debita gugumăni.

Cronica politică.

Așa zisul „Biuru de corespondență”, unde sîntem abonați cu parole scumpe la depeși, e un fel de „magyar királyi fabrika”, care ne trimite marfă nu care ar plăcê abonaților sei, ci care place ei. Câteodată ne îndoaipă cu 5—6 file pline de prostii, sau lucruri scârboase cum se întemplă cu descrierea manifestațiunilor ce „și-le comandase Wekerle la reînțoarea sa din Viena pe timpul crizei ministeriale, ca să facă presiune asupra coroanei, dar' care depeși noi nule-am publicat nevoind a deveni ziar plicticos.

Altă-dată nune anunță lucruri mai importante sau interesante, cum era spre pildă incidentul Kaftan din Reichsrath-ul cisleitan. Tot așa s'a întemplat Sămbăta trecută: în Sărbia cade ministrul, se formează imediat unul nou, dar, „m. kir. fabrika” nu s'a învrednicit a ne trimite la Sibiu nici

cut, și — n'au mai lipsit multe, și el 'și-ar fi cerut scuze, fiindcă am fost atît de amabil de l-am pleznit.

În urma urmelor, obosit de luptă, am abandonat speranța — de amai trăi v'odată! Kismet zice Turcul. Ear' când soartea a hotărît ca eu din așa și ear' așa și vecinul tot așa să nu mai es, atunci mie nu-mi mai rămâne decăt să cred, că nici moartea n'are să-mă ajungă, deoarece! moartea ar fi pentru mine un — eveniment!

Voiam să mai adaug și eu ceva la ale lui, când deodată toți oamenii părăsiră ospătăria. Pompierii cu tulumbele treceau în fuga mare înainte. Un foc, spuneau că izbucnisese în apropiere. Vecinul meu, nici una nici două, sare, și fără un cuvînt, dar' ca în extas, o ia la fugă. Bucuria îi strălucia din ochi. Fără îndoială, se vedea deja aducînd ajutor, redând mamele copiilor, copiilor părinții și proprietarului casa. Eu, curios să ved ce poate să fie, mă luai după el.

Nici nu ajunserăm bine la locul fatal, și pompierii se reînțorțeau. Ni-au spus în treacăț, că signalul de alarmă fusese dat din greșeală.

Eu însă cred, că dacă tovarășul meu nu ar fi alergat într'ajutor, atunci fără îndoială că nu scăpa de foc orașul în ziua aceea. . . .

Vaț.

Trad. de Silvia Barcianu.

un singur cuvînt despre evenimentul acesta.....

Așadar', de când tinêrul rege al Sărbiei s'a făcut el însuși, înainte de vreme, maioren și a luat frînele în mîna, în noaptea dela 1/13 Aprilie 1893, a schimbat pînă acum ministrul de 5 o r i. Se înțelege, că precum tot ce se petrece în Sărbia nu este din inițiativa proprie a lui Alexandru I. ci eșit din creerii demonului Sărbilor, Milan, așa și cea din urmă schimbare ministerială e datorită voinței acestui din urmă. Dar' de ce? Apoi Svetomir Nicolaević, ministrul-president al cabinetului căzut, a fost om curat dinastic, care se plecase și chiar înaintea Maghiarilor, degenând pe Sărbii din Ungaria și aprobând maghiarisarea, omul care la ultima sa trecere prin Budapesta se înscrise membru al reuniunii ziarisților maghiari „Othlon”.

Din parte oficioasă se dă, că cauza imediată a căderii lui a fost neprimirea de cătră rege a 4 condițiuni ce le pusese spre a rămâne și mai departe la putere. Între aceste condiții a fost și aceea, că ex-regele Milan să nu se amestece în politică. Bine înțeles, știrea aceasta a fost răspîndită în vileag cu învoarea lui Milan; așadar' trebuie să fie altă cauză a supărării acestuia, pe semne cerea Milan prea multe parole deodată, în-cât ar fi trebuit să aștepte poate înșiși ministrii după plată. Căci Milan pentru bani face ori-și-ce: își vinde nevasta, copilul și pe sine însuși dracului, păcălind într'un mod ingenios și pe acesta.

Atît în Belgrad așadar' căt și afară din Sărbia, lumea vede în schimbarea ministrului sêrbesc un nou matrapazlîc milanesco, ale cărui adevărate scopuri nu se pot încă cunoaște pe deplin. Noul minister este compus în modul următor:

Nicola Cristicî, presidenția și afaceri interne; Milan Bogicevicî, pînă acum ambasador la Berlin, ministrul de externe; Vucașin Petrovicî, a rămas ministru de finanțe; generalul Zdravcovicî, lucrări publice; Lozanicî, comerț; generalul Pavlovicî, resboiu; Mica Georgievicî (acela asupra căruia se făcuse anul trecut în Paris atentat de cătră un anarchist), portofoliul justiției și ad interim instrucției publice.

Ministrul-president Nicola Cristicî e acelu de stat sêrbesc, de care s'a servit Milan totdeauna când voia să verse sînge, sau cel puțin să îndeplinească ceva revoltător de rău. Cristicî are în Sărbia două porecle: „Căleul dela Zaicair” sau „beutor de sînge” („cîrvo-pia”). El a isgonit pe mama lui Alexandru din țeară, sub el s'a întemplat divorțul în 1888, sub el în același an a fost răpit băiatul Alexandru, în etate de 11—12 ani, din brațele Nataliei, în villa dela Wiesbaden de cătră gendarmii prusieni. Ce psihologie ciudată trebuie să fie a tinêrului rege al Sărbiei când e în stare să cheme la putere pe acela, care a prinicuit atăta umilire mamei sale! Și încă de dragul unui tată și om așa de pervers cum este Milan!

Actualul ministru-president al Sărbiei este un om tare incult, deși e deja în vîrstă de 82 ani. El e Sêrb din Banat, ca studii are numai 3 clase elementare, a fost caporal în corpul grînițerec, acolo 'și-a însușit unele cunoștințe foarte modeste; trecu apoi în Sărbia, unde mai întăiu deveni funcționar modest, dar' prin lînguire și lipsă de sentiment ajunge cel mai înalt grad de onoare. El deja pentru a 4-oraă e ministru-president.

Căt pentru ceilalți miniștri, foarte ciudată e numirea unui radical declarat ca Mica Georgievicî, despre care când era ambasador la Paris, se vorbica, că stătea în legătură cu Karageorgevicî.

Peste tot se crede, că și acest minister va fi de scurtă durată, cel mult trei luni, după-ce Milan își va fi ajuns scopul său personal ascuns.

Adunarea generală

Reuniunii invțătorilor gr.-or. din districtul Sibiului,

ținută în zilele de 1 și 2 Octomvrie s. n.

în comuna Boița.

(Urmare.)

Duminecă în 2 Octomvrie, membrii reuniunii în corpore au asistat la serviciul divin, ear' după săvîrșirea acestuia s'a celebrat un parastas întru vecinica pomenire a neuitatului

profesor, fostul prim-president al reuniunii Ioan Popescu; parastasul s'a făcut la inițiativa comitetului parochial din Boița. Această laudabilă inițiativă s'a luat din motiv, că sub păstoria protopresbiterală a lui Ioan Popescu s'a edificat frumosul edificiu școlar și s'a pus temelie fondului școlar, care azi se urcă la frumoasa sumă de 18.000, alăturându-se și reuniunea la această creștinească faptă a comitetului parochial.

La celebrarea parastasului a servit parochul local I. Bobeș, parochul și membru al reuniunii George Bobeș din Sibiu, presbiterul Toma Doican și diaconul N. Neamțu; ear' veteranul paroh Bobeș, urcîndu-se pe amvon, a ținut o frumoasă cuvîntare, în care a spus, începînd dela fericitul episcop Moga, care pentru prima-dată a trimis clerici absolvenți la școala mai înainte pe la școlile germane, la care să se adapte din isoarele nesecate ale științei germane, astfel a continuat și cu o stăruință mai mare marele metropolit Șaguna, trimițînd mai mulți tineri în Germania și anume în Lipsca, unde a studiat și fericitul Popescu studiile pedagogice. Această frumoasă cuvîntare a fost cu mare atențiune ascultată, mai cu seamă că a fost ținută de un octogenar preot, fie-i spre laudă; din partea reuniunii a fost delegat profesorul seminarial Dr. V. Saftu, care în discursul său, în cuvinte precise, bine predate arată activitatea științifică-culturală a lui I. Popescu, ca cel mai valoros pedagog la Români transilvăneni.

După săvîrșirea acestui act de pietate, întrunții în ședință, vicepreședintele invită membrul reuniunii, ca să deie expresiune în protocol despre frumosul act de pietate săvîrșit de cătră comitetul parochial, celebrarea parastasului pentru fericitul I. Popescu, la care s'a alăturat și reuniunea.

Cetește apoi telegrama, sosită încă de Sămbăta, dar' întăriată, dela iubitul nostru president, la a auzul căreia membrii reuniunii erup într'un puternic întreit: „Să trăsescă”, telegrama e de următorul cuprins: „Adunării generale a bravilor invțătorilor „dorec deplin succes. Barcianu.”

Această telegramă se induce în protocol.

La ordinea zilei, tema lucrată de D. Lăpădat, invțător în Seliște: „Exercițiile de stil în școala populară”, teorie și practica lor, pentru anii 4, 5 și 6 de școală.

În introducere arată, cum se practică în cele mai multe școale exercițiile de stil și anume: începutul să face cu epistolele, un lucru dintre cele mai grele, pe urmă se pureda la croirea de acte private și publice, lucrări sesi și fără de nici un folos practic, care se învță azi ca să se uite mîne. D-sa împarte exercițiile de stil în următorul chip:

1. Reproducerea în scris după memorie.
2. Transformarea materiei și a formei date după timp, număr și persoane.
3. Transformarea posesiilor în prosă.
4. Transformarea narațiunii în dialog și a dialogului în narațiune.
5. Resumarea bucății de ceteră 6. Imitațiune.
7. Compozițiuni 8. Descrierea 9. Asemnărea comparațiunea sau paralelă.
10. Epistole 11. Acte private și publice. Acestea din urmă nu sînt a se preda într'un mod sistematic, ci numai cele mai ușoare și neapărat de lipsă, deoarece e știut că acte publice valoroase, numai acei cari cunosc bine legile existente pot să concipieze. Exercițiile de stil sînt lucrate pe baza cărții a doua de ceteră de I. Popescu, din care sînt luate și exemplele de model.

Această temă lucrată cu stăruință, va face bune servicii invțătorilor, cari partea cea mai mare orbescu în această direcțiune, ea va umple un gol în propunerea limbii române, care până ieri consista numai din propunerea regulilor celor sesi gramaticale, fără nici un înțeles; care sînt a se propune numai pe baze și în legături cu exerciții de stil.

Deprinși astfel elevii în exercițiile de stil, vor ajunge cei care es în viața practică, la o scrisoare corectă și frumoasă românească și la un stil satisfăcător, ear' cei-ce vor urma în gimnasiu, acolo le va servi de basă la exerciții de stil în limbă, lucrate în școlile populare după același sistem (plan), de care și autorul se ved, că l-a luat de basă la lucrarea sa.

Meritoasa lucrare, adunarea a luat-o cu plăcere la cunoștință. (Va urma.)

CRONICĂ

DI N. Roman, care și-a împlinit azi osanda de un an, la căt a fost condamnat în procesul Replicei, a eșit din temnița Seghedinului. Amicii din Sibiu i-au trimis dlui Roman o caldă adresă, felicitîndu-l că a suportat cu bărbăție și a scăpat sănătos dintre zidurile temnițelor ungurești. Din parte-ne salutăm cu iubire pe eliberatul martir.

Avansamentul în armată. Printre oficerii avansați cu ziua de 1 Noemvrie n. găsim pe următorii Români: Maiorii: Iuliu Stanca dela regimentul de infanterie nr. 50, Nicolau Cena, comandant al școlii de cădeți din Karthaus, Paul Toma dela regi-

suflet, care să țină cu trup și suflet la mine? Unul singur numai și aș fi fericit! Dar' nimenea nu mă vede, nimenea nu mă aude din miile de oameni printre care mereu trec. Și pentru-ce? N'am idee. Așa este, și atît tot.

Vieța fiecărui este întrefăcută de diferite evenimente: unele mai plăcute, altele mai puțin plăcute; unele dureroase; altele pline de bucurie. Numai eu nu pot lua parte la nimic, numai mie-mi rămân toate necunoscute. Eu singur sînt străin în lumea asta! Eu trec înainte întocmai ca și călătorul, care necunoscînd limba țerii, rămâne fără adăpost.

Nimic decăt indiferență în giurul meu. Și atît am ajuns de departe, încât mă cuprinde mirarea, când vîz, că oglinda fmi reflectează chipul!

Nici cucu nu-mi are grija, și sînt convins, că dacă aș întîlni un căne turbat, — ar trece pe lîngă mine, fără să-mă muște! Cu toate acestea, precum vezi, trăsesc și îmbătrînesc.

Sînt treizeci de ani de când zilnic mă duc în oficiu; totdeauna la aceeași oră, totdeauna prin aceeași stradă; cu toate acestea nici un om nu mă salută, nici o trăsură nu trece peste mine, și zeu, încă nici o cărămidă nu-mi-a căzut în cap. Seara regulat, la aceeași oră mă reînțorc acasă, fără-ca să-mă mucească vre-o grijă, sau să-mă aștepte vre-o bucurie.

Acum toate fmi sînt egale, căci m'am obișnuit; dar' am avut momente, în care tot înternal mi-se revolțea, în contra acestei veci-

mentul de infanterie nr. 19 și Victor Cupșa, profesor la școala sup. mil. au fost avansați la gradul de *locotenent-colonel*, căpitanii: Nicolae Marin dela regimentul de infanterie nr. 63 și Leo Gregorevici dela reg. de infanterie nr. 80 la gradul de *maior*, locotenenti: Ioan German dela reg. de infanterie nr. 50, Oscar Criste dela regimentul de infanterie nr. 63, George Fleșariu dela regimentul de infanterie nr. 50, Iuliu Bogdan dela regimentul de infanterie nr. 46 și Mihail Vlădar dela reg. de artilerie nr. 19 la gradul de *capitan cl. II*, sublocotenenti: Ioan Goica dela regimentul de infanterie nr. 31, Ioan Bradu, Aurel Capitani și George Domașneanu dela regimentul de infanterie nr. 43, Danil Papp dela regimentul de infanterie nr. 64 la gradul de *locotenent*. În corpul medical au fost avansați Iustina Colbasi și Albin Pop dela gradul de medic de reg. cl. II. la gradul de *medic de reg. cl. I*. Maiorul auditor Ioan Mihăițian dela tribunalul militar din Pojan e numit referent de justiție al corpului VII. de armată.

Concert. D. Traian Murășanu, cunoscutul baritonist, care în anul acesta a concertat în mai multe orașe din România și Ardeal, va da Vineri viitoare în sala dela Gesellschaftshaus un concert. D-na Minerva Brote și d-soarele Alexandrina Cunțan și Eugenia Mateiu din Sibiu și d-soara Melania Brândușan din Blaj, au oferit concertantului gingașul lor concurs. Nu ne îndoiim, că publicul român din Sibiu și giur va grăbi să asiste la concertul, al cărui program, o putem spune de pe acum, este cât se poate de variat.

"Dreptatea" cu ziua de ieri a intrat sub direcțiunea dlui Dr. Valeriu Braniceș, redactorul răspunsului al. Fostul director, dl Diacovitch s'a retras la postul seu de secretar al bancii "Albina".

Domnișoarele române din Chior după laudabilul exemplu al domnișoarelor române din Sibiu și Brașov, în urma unui călduros apel făcut din partea domnișoarei Silvia Tamaș Miculescu, s'au constituit în "Societatea fetelor române Chiorene" cu același nobil scop cultural-național ca și toate celelalte societăți ale domnișoarelor române. Ședința constitutivă s'a ținut în 27 Octombrie n. în ospitala casă a doamnei Elena Medan din Șomcuta-mare. Constituția s'a făcut astfel: Președintă s'a ales domnișoara Silvia Tamaș Miculescu din Satu-lung; vicepreședintă: d-soara Rosa Pocol din Lozna-mare; secretar: dl Augustin Dossa, student în drept; casarar: d-soara Emilia Murășan din Tribilșești; controlor: d-soara Maria Borbal; notară: domnișoara Eugenia Chiss; membră în comitet: d-soara Elisa Berinde din Seini. Dorim ca acest frumos exemplu să fie imitat cât de curând în toate părțile țării pe unde domnișoarele noastre nu s'ânt încă constituite în societate.

Răspuns la o notiță subscris de "Argus" din cronica nr.1215 al "Tribunei" în cauza înființării societății domnișoarelor române de pe Murăș-Arieș și Tirnave, ni-se trimite următoarea scrisoare: "Domnule "Argus"! Ca inițiatora societății înființate de care vorbim în unul din numeroși prețuțului ziar "Tribuna", am datorind să-ți răspund. Domnișoarele nu au abandonat înființarea societății, căci atunci nu și-ar fi dat nici subscriserile, ci cauza întârzierii de a se constitui au fost multe pedeci ce ne-au surprins pe neașteptate precum: epistole anonime (în limba maghiară) prin care ne amenință cu disolvare prin gendarmi. O altă cauză a fost, că la a doua convocare din pricina termenului prea scurt multe domnișoare au răspuns, că la acel termen nu se pot prezenta. Ear' că de ce am pus un termen atât de scurt, cauza a fost că îndată după acel termen a trebuit să-mi schimb domiciliul! Nu, dle "Argus", domnișoarele n'au abandonat constituirea, ci din contră vom întimpina cu fermitate toate obstacolele puse contra constituirii, care sper că în curând se va face. Vă asigur că acele domnișoare, în număr de 33, s'ânt adevărate Române, și nu vor rămâne în urma celorlaltele Române. Se va face cât de curând constituirea "Societății", căci scopul ei e sublim, e românesc! Ear' până atunci vor lucra ca și când nu fi făcut constituirea "Oleana". — Ne bucurăm mult de acest răspuns și dorim ca următoarele să se dețină cât mai în grabă — fapte. Ear' că privește motivele întârzierii" le aflăm de tot nefăsemnate și cu deosebire "amenințarea prin scrisori anonime cu disolvare prin gendarmi". De asta n'au să se teamă!

Camera maghiară a ținut la 30 c. o ședință de o jumătate oră, în care ministrii au prezentat mai multe rapoarte și proiecte de lege.

Alegerea de deputat în Körmen. Ieri s'a făcut alegerea de deputat dietal în cercul Körmen. Ales a fost ministrul școalelor Eötvös Loránd cu 1208 voturi față cu candidatul partidului independent, Vay, care a intrunit numai 702 voturi.

Tirgurile de țeară în Apoldul-superior se vor ține în viitor la 19 Martie și 19 Noembrie n. Tirgul ce se ținea până acum la 11 Decembrie n., nu se va mai ține.

Botezul principesei Elisabeta. "Timbrul" scrie: Ni-se telegrafează din Sinaia, că ieri după amiază a avut loc botezul, în regia ortodoxă, al principesei Elisabeta, al doilea copil al A. S. R. principelui Ferdinand și ofițiar I. P. S. S. metropolitan-primat în prezența M. S. regelui, a M. S. reginei, a

A. L. Regale principele și principesa moștenitoare, a A. S. R. principelui de Meiningen, a consiliului de miniștri și a persoanelor invitate. Cu ocaziunea aceasta numeroase telegrame de felicitare au fost trimise din toată țeara A.A. L.L. Regale principesei Maria și principelui Ferdinand, cum și M.M. LL. regelui și reginei.

Alegere de preot în Cefa. Afăm cu plăcere, că la alegerea de preot în Cefa, întăplată în 28 Octombrie n., a reeșit ales cu unanimitate dl Nicolae Diamandi, diacon în Oradea-mare, care nu numai pe terenul bisericesc și școlar a dezvoltat o frumoasă activitate, dar și ca un credincios și adevărat fiu al neamului seu a lucrat și neîncreștat lucrează pentru binele și interesul comun al națiunii. Sincere felicitări!

Vita dela Cluj jude la Curie. "Dreptatea" scrie: Ieri a dăpus fostul președinte dela Cluj Vita Săndor, care a subțernut acua în procesul "Memorandului", jurământul de jude la Curie. — Acest avasunt întâmplat în urma înțeles-procurorului la procesul Memorandului e în diferite chipuri comentat. Unii îl privesc drept recompensă pentru serviciile prestate la Cluj, alții drept pedeapsă pentru nenumeratele confuziuni cu cari a excelat la Cluj. La tot cazul e o chestiune interesantă de discutat, că constituie avasuntul unui prim-procuror la postul de jude la Curie înaintare sau deteriorare.

Statul maghiar în pericol! "Festiv Napló" scrie, că pe adresa dlui Popovici, propoșteriber în Lugoj, a sosit din București un teanc mare de scrieri agitatoare, periculoase statului; poliția a dat însă curând de veste și le-a confiscat. — Statul maghiar e scăpat de pericol!

Proști sau obraznici? Societatea "Magyar Egyesület", înființată cu nelegiuitul scop de a maghiariza pe nemaghiarii locuitori ai acestei țări, publică un apel, din care extragem următoarele stupidități: "Comunitatea limbii este aceea, care leagă mai tare civii patriei de corpul națiunii. Numai acela care posedă și dulcea noastră limbă maghiară poate deveni factor politic în patrie și membru folositor și egal în dreptății al societății maghiare. Parasit străin (idegen élősd) rămâne acela, care cu toate-că-i este posibil, nu și însușește limba maghiară". — Parasii sînteți voi, care trăiți de pe spatule noastre ale nemaghiarilor și din banii noștri scoși cu forță din pungaște noastre în chipul aruncării și al dăferitelor dări, veți îmbulbiși și faceți cel mai păcătoș atentat în contra noastră, a celor-ce ve hrănesc!

Intrunire. Cetim în "Liberalul" (nr. 1830 Octombrie) dela Buză următoarele: Ieri s'a ținut o întrunire publică de prestare provocată de o delegațiune de 5 studenți universitari, contra infamiilor comise de guvern în noaptea de 14 Septembrie. Intrunirea a avut loc în sala teatrală. După-cum ne așteptam, sala era plină, atât lojile cât și parterul și galeria. Peste 2000 de cetățeni au răspuns la apelul studenților. La intrarea în sala delegațiunea studenților, compusă din domnii Axente, Petrescu P. Gădeiu, Iancovescu și Christescu, a fost primită cu aplauze. Apoi a fost acclamat de președintele intrunirii dl N. Ionescu. D-sa după-ce a mulțumit publicului de onoare ce i-s'a făcut, explică scopol intrunirii și dă pe rând avântul dlor Axente, Petrescu și Gădeiu, cari au fermecat auditorul cu discursurile lor pline de vervă, de entuziasm și de un înalt patriotism, dezvoltând fazele prin care a trecut și în care se află acum mișcarea națională și punând în evidență atitudinea antipatriotică a guvernanților a produs o viață și penibilă impresie asupra publicului. Mai la fiecare frasă pronunțată de studenți sala răsuna de aplauze frenetice.

Artiști români în Rusia. Ziarul rusesc "Novorossitsky Telegraph" din Odessa scrie următoarele: "Vara e pe sfârșite, ear' la Malaja-Fontan petrecerile urmează. Aerul plăcut de mare, frumusețea încăntătoare și o orcheștră de toată frumusețea, eantă ce atrage un public numeros în fiecare seară spre acest loc de petrecere. Orchestra mai cu seamă merită toate laudele din partea noastră. Ea este compusă din 8 persoane, care cantă bucițele cele mai alese de Verdi, Bizet, Leoncavallo și Mascagny. Executarea tuturor pieselor e delicată și măiestră. Dl Dinciu e stăpân deplin pe arcașul seu. Executând solo, cu acompaniamentul unui pianist, al serenadei C. Pierné, dînsul culege aplauze frenetice ale unui public meloman, care la noi, în Odessa, este destul de dificil pentru a fi satisfăcut. Cu mare măiestrie orcheștră română a executat pagine din "Aida", "Trubadur" și "Bal il maschero", asemenea și intermezzo din "Carmen" și "Cavaleria rusticana". Din cântecelle naționale române, mai cu seamă, publicul a aplaudat operele datorite dlui G. Dinciu. La beneficiul orcheștrii grădina era plină, înțesată de lume, dirigentul orcheștrii a fost întimpinat cu aplauze și i-s'au făcut cadouri de publicul entuziasmat, o coroană de lauri legată cu niște panglice de atlas, precum și alte cadouri prețioase. Beneficiul a reușit de minune și publicul s'a întors târziu acasă.

Atragem atenția cetitorilor noștri asupra unui domn Calmuțchi, care în calitate de agent al casei Adolf Funek din Praga contractează executarea diferitelor portrete în ulei după fotografii. Casa, la care e angajat, nu se ține însă de angajament: un amic al nostru a fost păcălit. Executarea în ulei abia saménă cu fotografia. Ear' vasați deasemenea nu este cel contractat.

Titlurile Țarului Alexandru al III-lea sânt următoarele: Este împărat și autoerat al tuturor Rușilor; Țar al Moscovei, al Kievului, Vladimiriului, Novgorodului și Astrachanului; al Poloniei, Siberiei și Crimeei, Domn de Pskov. Mare duce de Smolensk, de Litvania, Volhovia, Podolia și Finlanda. Prinț de Estonia, Livonia, Curlandia etc. Este născut în Petersburg la 10 Martie 1845, fiu al lui Alexandru al II-lea Nicolaevici și al prințesei Maria de Hessa și de Rin; a succedat tatălui seu la 22 Maiu 1880. Din punctul de vedere militar, atât de mult considerat în Rusia este: Șeful regimentelor de infanterie ale gardei: Preobrajensky, Semoniov, Ismailovsky, Moscva, Pavlov, Finlanda și Litvania, al regimentelor de grenadieri ai gardei, al regimentului de vânători ai gardei, al regimentului de cavalerie al gardei, al primului regiment de cuirasieri ai gardei, al regimentelor de ulani, de dragoni și de cazaci ai gardei etc. etc. În străintătate este șeful regimentului prusian "Alexandru împăratul Rusiei" nr. 1 și al regimentului prusian de ulani "Alexandru III, împăratul Rusiei" (din Prusia occidentală) nr. 1, proprietar al regimentului austriac de infanterie nr. 61 și al regimentului de ulani nr. 11 de Galizia etc. etc. Este cavaler al ordinului spaniol Toison d'or, al ordinului Vulturul negru, etc. etc.

Din public.*

Convocare.

Subdespărțământul IX. al "Asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporului român" va ține adunarea sa generală în comuna Vinerea, Marți la 20 Noembrie 1894 st. n. a. m. la 10 ore cu următorul

Program:

1. Deschiderea adunării.
2. Raportul comitetului și al casarului.
3. Exmiterea alor 2 comisii pentru încusurarea rapoartelor, înscrierea membrilor noi și încusurarea raportului comitetului.
4. Disertare despre însemnătatea meseriilor la Români.
5. Rapoartele comisiunilor.
6. Constituirea comitetului pe un termen de 3 ani.
7. Cercetarea expozițiunii industriale locale și preieiere obiectelor expuse.
8. Încheierea adunării.

La această adunare generală se invită toți membrii Asociațiunii cu locuți pe teritoriul acestui despărțământ și toți amicii progresării poporului român.

Ședința comitetului subdespărțământului IX. ținută în Orăștie în 26 Octombrie st. n. 1894.

Simion Vlad, Dr. Ioan Mihu, not. ad hoc, director.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunsurile.

Posta redacțiunii.

Catulus. Se va publica.

Mai nou.

Depeși oficiale n'am primit astăzi de loc; biuroul de corpondent n'a aflat nimic interesant celor din Sibiu. Sîntem siliți deci a scoate din ziarele soșite în momentul de a pune ziarul sub teasc.

Toate știrile despre boala Țarului arată sîrșitul inevitabil în orice moment. Pe lîngă morbul de rinichi, alătăieri s'a constatat aprinderea ariepștînge a plămînilor, în urma căreia Țarul scupă sînge. Temperatura a fost ieri de 38°, puls 92, respirația tare grea, pofta de mîncare foarte slabă; umflarea picioarelor foarte mare.

Utimele depeși din Livadia sînt toate în următorii termeni: Sîrșitul Țarului atât de aproape, încât se fac deja mari pregătiri pentru înmormîntare.

În Petersburg domnește spaimă și emoțiune.

Ieri s'au ivit simptome desăvîrșite de descompuneri.

În Viena a fost ieri lășit svonul, că Țarul e deja mort.

Din Roma se telegrafează, că principele moștenitor al Italiei a plecat deja la Livadia, pentru a ajunge la timp, deoarece-ce moartea Țarului se crede așa de apropiată.

Poate-că în momentul cînd scriem aceste rînduri, firul telegrafic răspîndește deja în lume catastrofa.

SERVICIUL TELEGRAFIC al "TRIBUNEI".

Văț, 1 Noembrie n. (Tel. part. a "Trib.") Directorul închisorii de stat mi-a interzis bruscvizitarea iubiților condamnați. Am protestat ministrului, cerînd intrare. Aștept rezultatul. Semnal Lucaciu.

Bibliografie.

A apărut:

"Noul acatist al Marelui Voievod Mihai Sturdza", publicat în Cernăuți la 1848 de Mihail Kogălniceanu și reeditat de Vasile M. Kogălniceanu.

A apărut:

"Istoria Românilor" cu narațiuni și resumate conform cu noul program al școalelor primare pentru cursul mediu al claselor III și IV. de școală rurală superioară și inferoară și inferoară și pentru clasa III și IV. urbană, de Grigorie Tocilescu, profesor la universitate.

Pentru comande a se adresa la librăria Socec și Comp.

A apărut:

"Vatra", numărul 19. Are următorul sumar, variat și instructiv: Ne-am înfruptat, de St. Basarabeanu; Răspuns. Poeșie de Const. Verdi. Cea dintăiu poică, de Sextil Pușcariu; Doinește a sa doină toamnă pe vînt. Poeșie de I. Boniface-Hétrat; Mara, de Ioan Slavici; Sonet (Toamă). Poeșie, de I. Tăut; Teorema lui Pitagora (după E. Castelnuovo) de Émil Florescu Nu-mi mai fac iusii. Poeșie de Haralamb I. Lecca; Stăncuța și Mierluța de D. Stăncescu; Sîrșitul lumii (de Camila Flamaron), trad. de I. C. Maxim. Viorele. Poeșie de Virgiliu N. Cisman; Erele istorice, de G. Vasiliu, Snoave din popor, de D. Stăncescu. Fel și fel. Ilustrații.

Numărul dela Noembrie va fi un număr festiv, scoș cu ocașia iubilăului de 25 ani a căsătoriei părechii regale române.

A apărut:

Revista "România Musicală" de sub direcțiunea dlui C. M. Cordoneanu. Anul V. Nr. 21 dela 15 Octombrie 1894 are următorul cuprins: Iohan Strauss, de Emil I. Crizman. Tipuri și chipuri (G. Brătianu), de St. Teatru-Național, de George G. Tamara. Un bariton care face politică de Nerone. Cronica Teatrală, de V. Cr. Elvir. Verdi la Paris, de Don Cesar. În prejama tronului, de Virgiliu N. Cucu. Oskar Jüttner, de Comco. Criticii, de Steccadun. Expansiune. Poeșie de Iie Dimitrescu. Repetițiile operi române, de C. M. Cordoneanu. Artiștii noștri, de Z. C. A. Din gazetele străne, de Tril. Mersul teatrului peste Carpați, de M. Una-alta, de Rep. Teatrul Liric, operă. Bibliografie de **.

Economic.

Comerciu străin al Rusiei dela 1 Ianuarie până la 1 Septembrie 1894: Exportul a fost de 420,031,000 ruble contra 332,928,000 în 1893. Importul a fost de 332,984,000 ruble contra 273,069,000 în 1893.

Prețul mărfurilor.

Tirgul de rîmătorii în Steinbruch. În 29 Oct. n. s'au notat: ungurești bătrîni grei 40 — cr. până 40 1/2 cr., de mijloc 40 — cr. până 40 1/2 cr., ungurești grei tineri 41 1/2 cr. până 42 — cr., de mijloc 42 1/2 cr. până 43 — cr., ușori 46 — cr. până 47 — cr. marfă țerănescă grea 40 — cr. până 41 1/2 cr. de mijloc 42 — cr. până 42 1/2 cr., ușora 46 — cr. până 47 — cr., românești, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sîr-bești grei 42 — cr. până 42 1/2 cr., transito de mijloc 42 — cr. până 43 — cr., transito ușori 43 — cr. până 43 — cr.

Căldarul zilei.

21 Octombrie (2 Noembrie) 1894
făclata: Cuv. Ilirion.
Gegorian: Pom. Rășos.
Soșerele: răsare 6. 6 s'are 5.29 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 1 Noembrie n. 12 oare dimineată.

Presiunea atmosferică în mm. (Mediu lunar 727.5)	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
Observată	Diferența din presieș		
728.8	-1.3	+7.6	+14.3 +1.4
VO			

Din țeară 30 Oct. n. 7 oare dimineată.

Stațiunile	Presiunea atmosferică în mm.	Temperatura după Celsius	Vîntul
			direcția
			tăria
Budapeșta	767	+ 4.9	—
Sătmar	77.9	+ 8.6	SV
Cluj	764	+ 2.2	—
Orșova	766	+ 7.4	NV
Arad	770.5	+ 9.1	—
Franciova	767	—	SO

Sosiți în Sibiu.

La 1 Noembrie n. Hotel Metzler. Gerstenbein din Cluj. Baumman, sublocotenent din Sibiu. Heger din Dobrița. J. Hofman din Viena. Richard Walmariu, din Triest comercianț. Hotel Habermann. Wolf, comerciant din Alba-Iulia.

Bursa de mărfuri din Budapeșta dela 30 Oct. n. 1894.

Stăniște	Calitatea	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea	Prețul per 100 chilogr.
	dură	pînă	moale	pînă
Grău				
Bănățenesc nou	75		76	
Grău dela Tisa	75		76	
Grău Pesta	75		76	
Grău de Alba-Reg.	75		76	
" de Baicea	75		76	
Grău ung. de Nozi	75		76	

Săniște, vechi ori nou	Soluț	Cuclătura per hect.	Prețul per 100 chilogr.
			Cela
Săcără	de nutreț	70—72	6.3
Orș	de vîna	60—62	5.30
	de hîr	62—64	6.40
Orș	de vîna	64—66	7.3
	de hîr	69—71	8.3
Cucuruz (porumb)	hîlț	75	6.50
Meiu	de altă soș	75	6.45
Hrîcă			6.50

Produse diverse	Soșere	Cherest	Dela	Pînă
Sam. de trif.	Lucerna ungurească		40.	46.
"	roșie		57.	63.
Oleu de rap.	rașinat			
Uns. de porc	dela Pesta		49.50	51.
	dela țeară			
Siămînă	avîntată			
	afumată		48.	49.
Soș				
Pruns			9.	9.25
Lietar	slavon, nou		13.7	14.25
	bănățenesc		12.25	12.75
Hiere				
Conră	galbînă străcurată			
	de Rosenau			
Spirt	brut			
	Drojdiște de spirt			

Cursul piștei din Sibiu.

Din 1 Noembrie n. 1894.

Hârtie-monetă româneă	Cump. 9.79	vînd. 9.90
Lire turocești	" 11.15	" 11.20
Imperiali	" 10.	" 10.10
Ruble rusești	" 1.82	" 1.80

Bursa de Budapeșta.

Din 30 Oct. n. 1894.

Titluri de aur ung.	6 3/8	—
" de aur ung.	4 1/8	125
ung. val. cor.	4 1/8	96.70
Împrumutul câilor ferate ung.		127.50
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)		125.25
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)		101.50
Bonuri rurale ung.		96.50
" croate-slavone		96.50
Obligațiunile desp. regalilor		100.25
Împrumut cu premiu ung.		160.
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin		143.50
Renta de hârtie austriacă		99.25
" de argint austriacă		99.25
" de aur austriacă		123.50
Losurile austriace din 1850		—
Acțiunile băncii austro-ungare		1050.
" de credit ung.		—
" austr.		—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și economii "Albina"		101.
Argintul		—
Galben împărătești		5.99
Napoleon-d'ori		9.9
Mărci 100 imp. germane		61.05
Londra 10 Livers sterlingi		124.80

Bursa de Viena.

Din 30 Oct. 1894.

Renta de aur ung.	6 3/8	—
" " " " " "	4 1/8	122.25
Renta ung. v. c.	4 1/8	96.70
Împrumutul câilor ferate ung.		127.50
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (1-e emis. unt.)		125.25
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)		101.10
Bonuri rurale ung.		96.25
"		

ANUNȚ.

La subscribul află aplicare un scriitor de notar.

Salar 30 fl. lunar de decursive. Se recere cunoașterea limbii maghiare, române și germane, purtare exemplară, și ca reflectanții să se prezente în persoană în ziua de 11 Noemvrie 1894. Preferați cei cu examen de notar. Cudjir, în 30 Octomvrie 1894.

Procopiu Herlea, notar com.

Un candidat de avocat

(știe românește, nemțește și ungurește) caută aplicațiune.

Ofertele împreună cu condițiile a se adresa la administrația acestui ziar. [2424] 2-2

Institut Tipografic T. L. Albini în Sibiu.

Călimdarul Poporului pe anul comun 1895.

Cuprinsul: Călimdarul astronomic și bisericesc, cu povețe economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1895. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara timbrelor. — Autoritățile bisericești române din Ungaria și Transilvania. — Văduvele, de Delavrancea. — Moțul și Domnul, de Ioan Vesa, învețat. — Economic: Ceva despre stăpînire omidelor; Sirop de smeură și de cireșe. — Poesii: Cu flori cu ramuri verzi, (Dedicăție martirilor noștri) de P. Dulfu; Lupta vieții, de G. Coșbuc. — Parța haștie: Oala cu lapte; Anecdote; Răspuns încurcat; Ghicitori. — Tîrgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România. — Inserate.

Numai 20 cr. exemplarul. Cu trimiterea pe postă 23 cr.

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Fipéruș Pétru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcărutul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărăniul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Elăstăm de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némcevi, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iaralk. Un exemplar cu prețul redus dela 1 l. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vind și Găitina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușotca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un peșitor îndărăniu. Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Fricionul meu Vântură-Teară. Din povețele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpărătoarea. Din povețele lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgârșitul. Comedie de Moliere. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nuscă-Împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
32. Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Fosacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Săd. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin păcurarul. Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradus de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Elena Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 b.
O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Dentistul Iosif Chioreanu, din Turda.

Am onoare a aduce la buna cunoștință onoratului public, că în 2 Noemvrie st. n. a. c. voiu sosi în urbiul Cămpeni, provăzută cu cele mai noue aparate dentistice și voiu fi încuarterat în casele dlui Nicodim Cothișel.

Pregătesc dinții artificioși unul sau toții cu apășarea admosferii cuprinsi în aur sau cauciu — mai departe mă recomand la tot ce se ține de arta dentistică.

În călătoria mea voiu cerceta și opidul Abrud, unde voiu fi în 5 Noemvrie și voiu fi încuarterat la hotelul „Havasikürt“.

Cu stima

Iosif Chioreanu, dentist.

[2448] 1-2

Hârtie de scrisori cu inscripția

„Totul pentru Națiune!“

lozincă sublimă a Fetelor Române efectuează Librăria „Institutului Tipografic“ în ori-ce mărime de hârtie, cu diferite arabescuri, în cutii sau fără cutii.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Octomvrie 1894.

Table with multiple columns and rows showing train schedules for routes: Budapesta - Predeal, Budapesta, gara de vest - Rușava - Vercerova, Copșa-mică - Sibiu - Avrig - Făgăraș, Cucerdea - Oșorheiu - Reghin - Săs., Ghiriș - Turda, Sighișoara - Odorheiu, Simeria (Piski) - Petroșeni - Lupeni, Simeria (Piski) - Hunedoara, Brașov - Zerneșoi, Brașov - Chezd - Oșorheiu, Arad - Timișoara. Includes train types (Tren de persoane, Tren de accelerat, etc.) and times.

Nota: Oarele însemnate în stînga stațiunilor sînt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. Numărul încaudrăți cu linii groase însemnează oarele de noapte.

Institut Tipografic T. Liviu Albini.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.